



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๐-๗๗๒๗-๒๗๘๔

ที่ ๘๙ ๐๐๓๒.๐๐๑ / ๑๕๗

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง อนุมัตินำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามที่ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการ ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยพิจารณาผลงานวิชาการเรื่อง ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของ ตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาวัยรุ่นในชุมชน (English) The Effect Of A Self-Efficacy Promoting Program With Spouse Support On Breast Feeding Behavior Among Adolescent Mother's In Community. เป็นผลงานของนางสาวตี หองเพือก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์นำผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังรายละเอียดแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายสุนทร สิงห์ทอง)

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

(นายมุต ศักดิ์สกุล)
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัน/เดือน/ปี : ๓๗ กันยายน ๒๕๖๔

หัวข้อ : การเผยแพร่องานวิชาการบนเว็บไซต์ (Research)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) :

เอกสารจำนวน ๑๓ หน้า

- เรื่อง ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีต่อ พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่นในชุมชน

(English) The Effect Of A Self-Efficacy Promoting Program With Spouse Support On Breast Feeding Behavior Among Adolescent Mother's In Community.

Link ภายนอก: (ถ้ามี) : ลิงก์ป 1213092564

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล
พิรญา เพชรชัย

(นางสาวพิรญา เพชรชัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
วันที่ ๑๙๖๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้อนุมัติรับรอง
ธีรศิริ

(นายสิงห์ณรงค์ ใจชื่น)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
วันที่ ๑๗๖๔ เดือน พ.ค. พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลเขียนเผยแพร่

รุ่งนภา คันทรีรุ่ง

(นางรุ่งนภา คันทรีรุ่ง)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
วันที่ ๑๙๖๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีต่อพฤติกรรม
การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาัยรุ่นในชุมชน

THE EFFECT OF A SELF-EFFICACY PROMOTING PROGRAM WITH SPOUSE SUPPORT ON
BREAST FEEDING BEHAVIOR AMONG ADOLESCENT MOTHER'S IN COMMUNITY

นางสาวตี ทองเผือก
กลุ่มงานการพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
Mrs. Pawadee Tongphuak
Community Nursing Department Suratthani Hospital

บทคัดย่อ

ที่มา: วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของรูปภาวะรุนแรงเมื่อประกอบกับการเพชญภาวะตั้งครรภ์ ภาวะวิกฤตของการเปลี่ยนผ่านก็เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น อาจส่งผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในประเด็นบทบาทสำคัญที่มารดาัยรุ่นมีความบกพร่อง อันเกิดจากการขาดความเชื่อมั่นในความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการส่งเสริมจากบุคลากรสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะเน้นการสนับสนุนจากสามีต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาัยรุ่นในชุมชน

ระเบียบวิธีวิจัย: เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามการพยาบาลปกติ กลุ่มตัวอย่างคือมารดาัยรุ่นครรภ์แรกจำนวน 60 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test

ผลการวิจัย: ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาัยรุ่นภายหลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

สรุป: การนำโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีมาใช้ในมารดาัยรุ่นหลังทดลองทำให้มารดาัยรุ่นสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนของสามี มารดาัยรุ่น

Abstract

Background: Adolescence is a period where maturity changes are severe, and when coupled with the exposure to pregnancy, the crisis of transition becomes more severe, thus affecting the practice of motherhood. One of the major roles facing adolescent mothers with disabilities is breastfeeding, which is caused by a lack of confidence in their ability to breastfeed and the support from people.

Objective: To study the effect of self-efficacy promotion to emphasize husband support on breastfeeding behavior of adolescent mothers in community.

Research Method: This was a quasi-experimental study, where the experimental group received a self-efficacy promotion program focused on the support of the husbands in breastfeeding and the control group received regular nursing care. The sample consisted of 60 adolescent mothers with first pregnancy. Data were analyzed using t-test statistics.

Results: The mean breastfeeding behavior scores of adolescent mothers after receiving the Husband's Self - efficacy Promotion Program were significantly higher than before the program ($p < 0.01$), and those who received the program were higher than those who received regular nursing care.

Conclusion: The adoption of a husband's support self-efficacy program in postpartum adolescent mothers to properly and effectively breastfeed.

Key word: Breast feeding, Self-efficacy, Spouse support, Adolescent mothers.

บทนำ

การเดี้ยงลูกด้วยนมแม่มีประโภคนทั้งต่อแม่ ลูก สังคมและประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากนมแม่เป็นอาหารที่ดีที่สุดสำหรับทารก ประกอบไปด้วยสารอาหารที่ครบถ้วน รวมทั้งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาระดับสติปัญญา การเจริญเติบโตสมวัยแข็งแรงของทารก นอกจากนี้ยังช่วยสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างการคุณและทารกอย่างแน่นมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีการยอมรับอย่างกว้างขวางถึงประโภคนของนมแม่แต่จำนวนของทารกที่ได้รับนมแม่อย่างเดียว 6 เดือนและนมแม่ร่วมกันอาหารตามวัยจนถึง 2 ปี หรือนานกว่านั้น ยังคงมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะในกลุ่มมารดาวัยรุ่น^๑ ที่เป็นผู้มาจากวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของจุลทรรศน์ทางกายภาพเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เมื่อประกอบกับวัยรุ่นต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ภาวะวิกฤตดังการเปลี่ยนผ่านก็ยิ่งเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น

กระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายส่งเสริมการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายให้เดี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 เดือนให้ได้ร้อยละ ๕๐ และเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ ควบคู่กับอาหารเสริมตามวัยจนกระทั่งอายุ ๒ ปี หรือมากกว่านั้น^๒ จากรายงานสำรวจแนวโน้มการกินนมแม่ของทารกตามช่วงอายุ ของประเทศไทยในปี ๒๕๕๕ พบว่าอัตราการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวในช่วงอายุ ๐-๑,๓ และ ๖ เดือนอยู่ที่ร้อยละ ๓๐.๑๕ และ ๑๒.๓ ตามลำดับ ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะในมารดาวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีอัตราการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ต่ำมากเมื่อเทียบกับมารดาวัยผู้ใหญ่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีมีสถิติอยู่ตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มาฝากครรภ์และคลอด ที่โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีจำนวน 104, 110 และ ๘๔ รายคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๐, ร้อยละ ๒๑.๘๒ และร้อยละ ๑๘.๖๒ ตามลำดับและจากการศึกษาการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่นที่มารับบริการในคลินิกสุขภาพเด็ก ในโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีในปี พ.ศ. ๒๕๖๑, ๒๕๖๒, ๒๖๖๓ พบว่าอัตราการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว ๖ เดือน อยู่ที่ร้อยละ ๔.๙๔, ๖.๔๓ และ ๖.๘๕ ตามลำดับ

การทบทวนประเด็นปัญหาต่างๆ พบว่ามีอุปสรรคจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลทำให้มารดาวัยรุ่นหลังคลอดเดี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวไม่ครบ ๖ เดือน ทั้งการไม่พร้อมจะเป็นมารดาจึงนักจะน้ำใจถึงแต่ความต้องการของตนเองก่อนที่จะสนใจความต้องการของบุตร การให้น้ำนมจึงเป็นความยุ่งยากลำบากและรบกวนความสะดวกสบายของตนเอง ประกอบกับไม่มีประสบการณ์ในการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่จึงขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ ซึ่งถ้าหากการดูแลรักษาด้วยลูกด้วยนมแม่ให้มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองก็จะมีความอุดหนะใช้ความพยายามมากขึ้นที่จะพยายามเดี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้ประสบความสำเร็จ^๓ ซึ่งการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เป็นสิ่งที่สำคัญทำให้นักคลินิกความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะกระทำการดูแลรักษาบุตรให้ดี ให้สำเร็จ การเดี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นพฤติกรรมสุขภาพหนึ่งที่มารดาจะทำต่อบุตรเพื่อสร้างเสริมให้บุตรมีสุขภาพที่ดี แข็งแรงซึ่งพฤติกรรมสุขภาพในแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ถูกศึกษาอย่างกว้างขวาง คือ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน (Perceived Self-efficacy) โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการเตรียมตัวเดี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่อง^๔ ซึ่งการรับรู้สมรรถนะแห่งตนหากได้รับการสนับสนุนทางสังคมจะทำให้การเดี้ยงลูกด้วยนมแม่องามมากขึ้นในชุมชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของมารดาหลังคลอดดูแลรักษาเด็กวัยรุ่น ครอบครัวและผู้มีนาทีดูแลสุขภาพ

วัยรุ่นควรให้การสนับสนุนทุกๆ ด้าน ได้แก่ อารมณ์ บริการตัดต่อ และข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งผลให้พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสม^๕ ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มีการตั้งครรภ์วัยรุ่นประสบความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดา วัยรุ่นหลังคลอดหนึ่งในประเด็นปัจจัยได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลเกี่ยวข้อง^๖ และการเตรียมสร้างพลังอำนาจ สามารถทำให้เกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย^๗

ดังนั้นผู้วัยรุ่นในฐานะของพยาบาลวิชาชีพซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการคุ้มครองเด็กวัยรุ่นในชุมชนจึงมีความสนใจในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยนำแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองของ Bandura^๘ แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House^๙ ร่วมกับการบททวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาวัยรุ่นมาใช้เป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมซึ่งประกอบไปด้วยการให้ความรู้ คำแนะนำฝึกหัด吉祥แก่หญิงตั้งครรภ์และสามีทั้งนี้เพื่อให้มารดา วัยรุ่นเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่โดยได้รับแรงสนับสนุนจากสามีอันจะส่งผลให้มารดาวัยรุ่นสามารถเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมก่อเกิดพื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดีในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาวัยรุ่น

ประโยชน์

1. สามารถนำผลของการวิจัยไปใช้ในการวางแผนเชิงนโยบายต่อระบบบริการพยาบาลมารดาวัยรุ่นในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

2. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่เหมาะสมก่อประสิทธิภาพสูงสุด

นิยามศัพท์

มารดาวัยรุ่น หมายถึง หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า 20 ปี โดยนับถึงวันคะแนนกำหนดคลอด

พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หมายถึง การกระทำการดูแลให้กับเด็กที่เกิดมาตั้งแต่แรกคลอด ประกอบด้วย การปฏิบัติตัวของมารดา ก่อนให้นมแม่ ขณะให้นมแม่ และภายหลังการให้นมแม่

การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่กระทำการตอบสนองบางอย่างโดยเฉพาะ

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า ได้รับการช่วยเหลือทั้งทางด้านพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย การยกย่อง การได้รับข้อมูลข่าวสารตลอดจนให้การตอบสนองความต้องการ ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ศึกษาแบบมีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง(The Pretest – Posttest Control Group Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นมาตรการด้วยรุ่นบรรภารก์แรกอายุไม่เกิน 20 ปี ที่มาฝึกบรรภารก์ คลอด พักฟื้นหลัง คลอด โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่างคือมาตรการด้วยรุ่นบรรภารก์แรกอายุไม่เกิน 20 ปี โดยมาฝึกบรรภารก์ คลอด พักฟื้นหลัง คลอด โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2564 ถึงเดือนกรกฎาคม 2564

เกณฑ์การคัดเข้ากลุ่มตัวอย่าง (Inclusion criteria) คือ 1) ตั้งบรรภารก์แรก 2) มีเด็กนรนและหัวนมปกติทั้งสองข้าง 3) ตั้งใจไว้ว่าจะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย 4) สามารถอ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ 5) ในระยะหลังคลอดตั้งใจอาชัยอยู่ในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 6) ลักษณะครอบครัวอยู่กินกับสามี

เกณฑ์การคัดออกจากการศึกษา (Exclusion criteria) คือ มาตรการที่ 1) ในระยะหลังคลอดความสามารถหรือการมีภาวะแทรกซ้อนหรือมีข้อห้าม ที่ทำให้ไม่สามารถดูดนมมาตราได้ 2) ไม่สามารถติดตามทางโทรศัพท์ได้ 3) ย้ายถิ่นฐานออกจากอำเภอเมือง 4) ไม่สามารถร่วมงานวิจัยได้จนครบเวลา

การได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้จากการวิเคราะห์อำนาจทดสอบ (Power analysis) เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดจำนวนการทดสอบที่ 100% ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ทั้งนี้โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษานี้ร่วงพบร่วงที่ต้องการกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยคือ โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีประกอบด้วย แผนการสอน ภาพพลิกและถ่ายมือ โดยผู้วิจัยได้สร้างตามแนวคิดของ Bandura⁷ และ House⁸ โดยมีกิจกรรมดังนี้ 1) วิธีการพูดชักจูงเป็นรายกลุ่มเรื่องนมแม่ในส่วนของ ประโยชน์ การเตรียมตัว วิธีการให้ถูกคุณหมทั้งในภาวะปกติและในกรณีแม่ต้องไปทำงาน 2) การเรียนรู้ผ่านตัวแบบโดยใช้การสังเกตผ่านตัวแบบ สัญลักษณ์ ภาพพลิก แผนการสอน คู่มือและตัวแบบจากชีวิตจริงจากผู้วิจัยในสถานการณ์ที่มีความสอดคล้องกัน 3) ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเองด้วยการฝึกหักษะในเรื่อง ทำอุ้ม วิธีการให้ถูกคุณแม่ การบีบเท็บน้ำนม การป้อนนมจากถุง 4) การกระตุ้นทางร่างกายและอารมณ์ โดยเปิดโอกาสให้มาตรการด้วยรุ่นแรก ได้รับความรู้สึกและในทุก กิจกรรมจะได้รับการสนับสนุนจากสามีในด้าน 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ โดยการรับฟังอย่างติดตามในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 2) การสนับสนุนด้านการประเมินคุณค่า โดยการยอมรับและเห็นด้วยในการกระทำที่ถูกต้องของภรรยา 3) การสนับสนุนด้านข้อมูลช่วยสารเรื่องการปฏิบัติตัวขณะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ 4) การสนับสนุนทางด้านร่างกาย โดยช่วยเหลือจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่เอื้อต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

จากนี้ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้(try out) กับมาตรการด้วยรุ่นแรกและสามีที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา โดยทดลองสอนเป็นรายกลุ่มประเมินและเปิดโอกาสให้ชักถามเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย เครื่องมือ 5 ชุดได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอนถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของนันทรพร พ่วงเก้า⁹ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 3) แบบประเมิน

พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ผู้วิจัยคัดแปลงมาจากแบบประเมินพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของนั้นพหุพ่วงเก้าว่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.904) แบบวัดการสนับสนุนจากสามีที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 และ 5) แบบบันทึกการติดตามเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ทางโทรศัพท์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอโครงสร้างการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีจากนั้นติดตามผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัย เมื่อได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยแล้ว

2. ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด ขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างอธิบายรายละเอียดโดยการชี้แจงวัตถุประสงค์การดำเนินการวิจัย หากกลุ่มตัวอย่างให้ความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างเข้าในยินยอม ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามคุณสมบัติที่กำหนด

3. ดำเนินการวิจัยในกลุ่มทดลอง ในครั้งที่ 1) หลังคลอด 3-6 ชั่วโมงแรก ภายหลังได้รับความร่วมมือและยินยอมจากการด้วยรุ่นและสามีแล้ว ดำเนินการประเมินพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จัดโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามี สอนเป็นรายกลุ่มทั้งสามีและภรรยาเรื่องนมแม่เกี่ยวกับประโยชน์ การเตรียมตัว ท่าอุ้มน้ำนม วิธีการให้ลูกดูดน้ำนม ครั้งที่ 2) หลังคลอด 24-48 ชั่วโมง จัดโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามี สอนเป็นรายกลุ่มทั้งสามีและภรรยาเรื่องนมแม่เกี่ยวกับการบีบบีบ น้ำนม การเก็บรักษา้น้ำนมและการป้อนนมจากถ้วย ปัญหาและแนวทางแก้ไข แยกคู่มือการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ครั้งที่ 3) ระยะหลังคลอด 1 สัปดาห์ โทรศัพท์ติดตามการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในประเด็นการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ครั้งที่ 4) ระยะหลังคลอด 6 สัปดาห์ มารายงานทั้งกล่องมาตรฐานนัดที่ โรงพยาบาล ทำการประเมินพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และประเมินการสนับสนุนของสามี แจ้งการสื้นสุคการเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนกลุ่มควบคุมในครั้งที่ 1) หลังคลอด 3-6 ชั่วโมงแรก ภายหลังได้รับความร่วมมือและยินยอมจากการด้วยรุ่นและสามีแล้ว ดำเนินการประเมินพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และเข้าสู่การพยาบาลตามปกติของแผนกหลังคลอด ทำการนัดหมายอีกครั้ง 6 สัปดาห์ ที่มาตรวจหลังคลอด ดำเนินการประเมินพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แจ้งการสื้นสุคการเป็นกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำหรับวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ
2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่การเป็นมารดาของหญิงตั้งครรภ์ วัยรุ่นครรภ์แรกก่อนและหลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถการเป็นมารดา โดยใช้สถิติที่ (Dependent t-test)
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่การเป็นมารดาของหญิงตั้งครรภ์ วัยรุ่นครรภ์แรกในครั้งที่ 2 (Post-test) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติที่ (Independent t-test)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ระยะเวลาคลอด ระยะเวลาที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

ลักษณะของกลุ่ม ตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม		p-value	
	(n = 30)		(n = 30)		(n = 60)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุ (ปี)								
14-16	10	33.33	11	36.66	21	35.00	.787	
17-19	20	66.77	19	63.33	39	65.00		
ระดับการศึกษาสูงสุด								
ประถมศึกษา	4	13.33	3	10.00	7	11.66		
มัธยมศึกษาตอนต้น	17	56.77	16	53.33	33	55.00	1.00	
มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.	3	10.00	4	13.33	7	11.66		
กำลังศึกษา	6	20.00	7	23.33	13	21.66		
อาชีพ								
เกษตรกรรม	7	23.33	6	20.00	13	21.66		
ค้าขาย	1	3.33	2	6.66	3	5.00		
รับจ้าง	8	26.66	9	30.00	17	28.33	1.00	
บริษัท	2	6.66	1	3.33	3	5.00		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	12	40.00	12	40.00	24	40.00		
รายได้ของครอบครัว								
น้อยกว่า 5,000 บาท	8	26.66	6	20.00	14	23.33		
5,001 – 10,000 บาท	12	40.00	14	46.66	26	43.33		
10,001 – 15,000 บาท	9	30.00	8	26.66	17	28.33	.833	
มากกว่า 15,000 บาท	1	3.33	2	6.66	3	5.00		

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาร์ชิพ รายได้ของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ระยะเวลาลอด ระยะเวลาที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่ม ตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม			
	(n = 30)	จำนวน	(n = 30)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	p-value
ลักษณะของครอบครัว								
ครอบครัวเดียว	3	10.00	5	16.66	8	13.33	.757	
ครอบครัวขยาย	27	90.00	25	83.33	52	86.66		
ระยะเวลาลอด								
1 เดือน	2	6.66	1	3.33	3	5.00		
2 เดือน	-	-	-	-	-	-		
3 เดือน	-	-	-	-	-	-	.222	
ไม่ต้องลอด	28	93.33	29	96.00	57	95.00		
ระยะเวลาที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (เดือน)								
< 6	5	16.77	2	6.77	7	11.66		
6	16	53.33	19	63.33	35	58.33	.626	
> 6-12	7	23.33	8	26.77	15	25.00		
> 12	2	6.77	1	3.33	3	5.00		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า玳ดาวัยรุ่นทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุ 17 – 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.00 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนใหญ่ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยคิดเป็นร้อยละ 56.77 และร้อยละ 53.33 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพอยู่ที่ร้อยละ 40 เท่ากัน ทั้ง 2 กลุ่ม และมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท และในประเด็นของลักษณะครอบครัวของ玳ดาวัยรุ่นนั้นพบว่าส่วนใหญ่เป็นครอบครัวของอยู่ที่ร้อยละ 90 และ 83.33 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ไม่ต้องลอดออยู่ที่ร้อยละ 93.33 และ 96.00 ตามลำดับ และมีระยะเวลาที่ตั้งใจเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นระยะเวลา 6 เดือน เป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 53.33 และ 63.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่น ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของคนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามี

พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value
ก่อนการทดลอง	126.00	4.89			
หลังการทดลอง	213.53	2.44	14	-74.01	<0.01

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่นในก่อนทดลองก่อนได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของคนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีเท่ากับ 126.00 หลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของคนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 213.53 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ Paired t-test พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.01$) นั่นคือก่อนการทดลองมาตรการด้วยรุ่นมีพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อยู่ในระดับปีติ หลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของคนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่นในชุมชนก่อนและหลังได้รับการพยาบาลตามปกติ

พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value
ก่อนการทดลอง	126.60	5.20			
หลังการทดลอง	131.26	15.30	14	-1.27	0.22

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการด้วยรุ่นก่อนความคุณก่อนได้รับการพยาบาลตามปกติเท่ากับ 126.60 หลังได้รับการพยาบาลตามปกติค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 131.26 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ Paired t-test พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนและหลังได้รับการพยาบาลตามปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.01$) นั่นคือก่อนได้รับการพยาบาลตามปกติมาตรการด้วยรุ่นมีพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อยู่ในระดับปานกลางและหลังได้รับการพยาบาลตามปกติมาตรการด้วยรุ่นมีพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	\bar{X}	S.D.	df	t	p-value
ก่อนการทดลอง					
กลุ่มทดลอง	126.60	4.89	28.00		
หลังการทดลอง	126.00	5.20	27.89	- 0.32	0.74
กลุ่มควบคุม	131.26	15.30	28.00		
กลุ่มทดลอง	213.53	2.44	14.71	20.55	0.00

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองเท่ากับ 126.60 ของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 126.00 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีการทางสถิติคือ Independent t-test พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.01$) และหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 213.53 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 131.26 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีการทางสถิติคือ Independent t-test พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ หลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีและคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อจากไปโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีเป็นโปรแกรมที่ผู้วิจัยนำวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ชัดเจน ผ่านวิธีการพูดชักจูง การเรียนรู้ผ่านตัวแบบประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเองและการกระตุ้นทางร่างกายและอารมณ์ตามแนวคิดของ Bandura⁷ และผนวกกับแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมจากสามี 4 ค้านของ House⁸ อันได้แก่การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านการประนีประนោះ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารและการสนับสนุนด้านทรัพยากร นำทั้ง 2 แนวคิดผนวกลงสู่การจัดกิจกรรมดังนี้

ในการศึกษาครั้งนี้ นารดาวัยรุ่นและสามีในกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมปืนรายกลุ่ม โดย 1) วิธีการพูดจูง ในการดาวัยรุ่นและสามีให้ความรู้เรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การเตรียมตัวในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ทำอุ่นลูกคุณแม่ วิธีการให้อุ่นลูกคุณแม่ที่ถูกวิธี การนึบเก็บน้ำนม การป้อนนมจากถ้วย การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่กรณีแม่ไปทำงาน โดยการใช้คำพูดชักจูงกล่าวติดๆ ให้การยอมรับ ให้กำลังใจสนับสนุนทั้งจากสามีและผู้วิจัย ทำให้มารดา วัยรุ่นมีความเข้าใจในบทบาท เกิดความมั่นใจ รู้จักวิธีเก็บนมหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้มารดาวัยรุ่นเกิดความมั่นใจในความสามารถของตน เกิดความพหายามอุตสาหะ และมีกำลังใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า การสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการสนับสนุนของสามีจะช่วยให้มารดาวัยรุ่น เกิดความรู้ เทคนิคและพุติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่เหมาะสมน้ำไปสู่ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่¹⁰

2) การเรียนรู้ผ่านตัวแบบ โดยการให้มาตรวัดรุ่นและสามีสังเกตตัวแบบผ่านภาพพลิก สื่อคู่มือที่ใช้ประกอบการสอน และสังเกตตัวแบบจากชีวิตจริงโดยการสาขิตาจากผู้ดำเนินการวิจัยในสถานการณ์ที่มีความสอดคล้องในการเตรียมตัวในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ท่าอุ้มลูกคุณแม่วิธีการให้ลูกคุณแม่ที่ถูกวิธี การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่กรณีแม่ไปทำงาน การบีบกีบบ้านน้ำนม การป้อนนมจากถ้วย ก้าวได้เห็นตัวแบบทำให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบตามตัวแบบและเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจกรรมเหล่านี้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากบุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้จากการสังเกตตัวแบบผ่านสื่อที่บุคคลเห็น ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามตัวแบบที่ได้เห็น และสามีมีส่วนร่วมในการระดูให้มาตรวัดรุ่นปฏิบัติตัวตามตัวแบบที่ได้เห็นรวมทั้งการเป็นผู้ช่วยให้การสนับสนุนและให้กำลังใจทำให้มาตรวัดรุ่นภายนอกช่วยเหลือร่วมกิจกรรมในโปรแกรมเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น 3) ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง โดยการให้มาตรวัดรุ่นและสามีฝึกหัดจะประสบการณ์หรือการกระทำที่ประสบผลสำเร็จด้วยตนเองในการฝึกทำอุ้มลูกคุณแม่วิธีการให้ลูกคุณแม่ที่ถูกวิธี การบีบกีบบ้านน้ำนม การป้อนนมจากถ้วย ทั้งนี้จากการฝึกให้กับลูกด้วยนมมีทักษะเพียงพอที่จะประสบความสำเร็จได้พร้อมๆ กับการทำให้เขามีความเชื่อมั่นว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำการใดก็ได้ พร้อมๆ กับการทำให้เขาไม่มีความเชื่อมั่นว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำการใดก็ได้เช่นเดียวกัน (Power of belief) การประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่ทำนั้นก็จะตามมาสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า การได้รับความรู้อย่างมีแบบแผน การรับรู้ความสามารถจะส่งผลให้พัฒนาระบบที่จะประสบความสำเร็จ⁽¹⁾ การกระตุ้นทางร่างกายและอารมณ์โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้มาตรวัดรุ่นและสามีคุ้นเคยกับสถานการณ์การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยการฝึกการได้เห็น การเตรียมตัวในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ท่าอุ้มลูกคุณแม่ วิธีการให้ลูกคุณแม่ที่ถูกวิธี การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่กรณีแม่ไปทำงาน การบีบกีบบ้านน้ำนม การป้อนนมจากถ้วย และการแสดงความรู้สึกโดยมีปิดโอกาสและกระตุ้นให้มารดา วัยรุ่นได้พูดคุยแสดงความรู้สึก กล่าวชมเสริมกำลังใจ โดยสามีจะให้การช่วยเหลือจัดเตรียมอุปกรณ์ในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การจัดหาอาหารรวมทั้งสามีได้แสดงความห่วงใยเอาใจใส่ต่อภรรยาถ้าต้องปฏิบัติโอกาสและกระตุ้นให้ภรรยาพูดคุยระบายความรู้สึก ส่งผลให้มาตรวัดรุ่นสามารถปฏิบัตินาทีการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ได้ดีขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า การสนับสนุนของครอบครัวและการเสริมพลังอำนาจส่งผลต่อความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่⁽¹²⁾ และการที่ครอบครัวมีส่วนร่วมต่อการรับรู้การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ทั้งแรงสนับสนุนจากสามีและญาติส่งผลให้การรับรู้การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อยู่ในระดับสูง⁽¹³⁾ ทั้งนี้การรับรู้ความสามารถของตนเองจะเกิดผลหากสภาพร่างกายและอารมณ์อยู่ในภาวะผ่อนคลายไม่ตึงเครียดหรือวิตกกังวล

ซึ่งจากกิจกรรมที่จัดขึ้นดังกล่าวในรูปแบบโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้กับมาตรวัดรุ่นในกลุ่มทดลองอย่างมีแบบแผนทั้ง 4 ระยะช่วยส่งเสริม ให้มาตรวัดรุ่นในกลุ่มทดลองมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น เกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ให้สำเร็จ ลดความวิตกกังวลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีพัฒนาการการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำไปโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีไปใช้ในมาตรการรับรู้ความต้องการด้านทางเพศและการดูแลบุตรร่วมใน 4 แนวทาง คือ การพูดชักจูง การเรียนรู้ผ่านตัวแบบ การฝึกประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเองและการกระตุ้นทางร่างกายและอารมณ์ โดยอาจจะมีพยานาคตผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในกิจกรรมนี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เน้นการสนับสนุนของสามีในกลุ่มเป้าหมายที่มีเอกลุ่มหญิงตั้งครรภ์กลุ่มนี้

จริยธรรมวิชาชีพ

การศึกษาครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เลขที่ 3/2564 วันที่ 22 มกราคม 2564 โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด พร้อมทั้งพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการศึกษาได้แก่ ความสมัครใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา การเก็บรักษาความลับและการนำเสนอผลในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

- ศิริลักษณ์ ดาวรัตนะ. (2560). การพยายามอุปสรรคขัดขวางการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการนัมเม่. (Online). Available from: http://www.who.int/makin_pregnancy_safer/topic/adolescent. (Access 10 March 2020).
- World Health Organization.(2020). Adolescent pregnancy: (Online). Available from: http://www.who.int/makin_pregnancy_safer/topic/adolescent. (Access 10 March 2020).
- วิโรจน์ พึงเล็ก, วารุณี เกตอินทร์ และอัจฉราวดี ศรียะทักษิ. (2561). ประสบการณ์การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในการดูแลบุตรร่วม บรรณรัตน์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, 10(1) 122-132.
- ชนิษฐารณ ศุภารัติพेणพศ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่องของมารดาบัตรุ่นโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี. รายงานการวิจัย โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- ศินี กระดับ, จารวัฒน์ ศรีรัตนประภา. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์บัตรุ่น. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 26(1) 1-10.
- เทนิวา อะวา. (2561). ปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มารดาบัตรุ่นประสบผลสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาบัตรุ่น ที่มารับบริการ แผนกห้องคลอดโรงพยาบาลสิริหนาทร จังหวัดสงขลา. วารสารสาธารณสุขและวิทยศาสตร์สุขภาพ, 1(2) 32-40.
- Bandura, A. (1997). Self – Efficacy The Exercise of control. New York : W.H. Freedom and Company.
- House, J.S. (1981). Work stress and social support. New Jersey: Prentice-Hall.
- นันทร พ่วงเก้า.(2548).ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะของตนเองต่อพฤติกรรมและระยะเวลาในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาที่ทำงานนอกบ้านที่มีบุตรคนแรก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ บัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหิดล.

10. เมษุจารรณ ลทุกการ, ทักษิณ หนูนารถ, มลิวัลย์ รัตยา และวันเพ็ญ บุญรักน์. (2563). ผลของโปรแกรมการเสริมสร้าง พลังอำนาจร่วมกับการสนับสนุนของสามีต่อพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และความสำเร็จของการเลี้ยง ลูกด้วยนมแม่ในมาตรการดูแลรักษาเด็ก. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 7(11) พฤศจิกายน, 79-93.
11. พัชรา ประเสริฐวิทย์. (2561). ผลของโปรแกรมการให้ความรู้อย่างมีแบบแผนในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ต่อค่าแมร์ การ รับรู้ความสามารถและพฤติกรรมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการหลังคลอดในหอสูติกรรมชั้น 2 โรงพยาบาลอุดรธานี. วารสารการแพทย์ในโรงพยาบาลอุดรธานี, 26(3) กันยายน – ธันวาคม, 185-198.
12. มาลีวัล เกศสารศิริ และสาลี แซ่เบี้ย. (2562). ผลของการสนับสนุนของครอบครัวและการเสริมพลังอำนาจต่อ ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมาตรการดูแลรักษาเด็กหลังคลอด. วารสารพยาบาล, 68(1), 29-38.
13. รักศิริ อาวัชนาวงศ์, ทิพย์วรรณ บุณยาภรณ์. (2563). ผลของโปรแกรมการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่โดย ครอบครัวมีส่วนร่วมต่อการรับรู้การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และแรงสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จากญาติ ตามการรับรู้ของมาตรการหลังคลอด. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 2563, 28(4), 38-48.